

Sygn. akt II CSK 280/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa E. P.
przeciwko Gminie Miejskiej P. oraz Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...]
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 grudnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej - Skarbu Państwa - Wojewody [...]
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 7 stycznia 2013 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pozwany Skarb Państwa – Wojewoda [...] reprezentowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa złożył do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 stycznia 2013 r.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania został przez skarżącą oparty na przesłance oczywistej zasadności skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W myśl art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że przedmiotowa „oczywista zasadność” skargi kasacyjnej, zachodzi wówczas, gdy z treści skargi, bez potrzeby jej głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań prawnych wynika, że przytoczone w niej podstawy uzasadniają uwzględnienie skargi. (tak np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r. II CSK 184/07, niepubl., z dnia 31 stycznia 2008 r., II UK 2467/07, niepubl.).

Wnoszący skargę kasacyjną nie wykazał tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący nie zawarł wywodów natury prawnej ograniczając się jedynie do skrótowego opisu okoliczności faktycznych sprawy przyjmując na ich podstawie nie poparty dalszą argumentacją jurydyczną wniosek o przerwaniu biegu przedawnienia w stosunku do innego podmiotu niż Skarb Państwa, pomimo szczegółowych wywodów poczynionych w tym zakresie przez Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku związanych z zastosowaniem art. 442 § 1 oraz art. 5 k. c.

Sąd Najwyższy nie dostrzegł z urzędu uchybień przemawiających za nieważnością postępowania.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. *a contrario*,
Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

aw
db